

Windir, Det Som Var Haukareid

Hyrde nke som i skogen va, ondra meg p k ditte va,
i skjine ao maon va ra nke eg saog, nke so leea seg i skogen vaor.
Traska ondrande opp f sjao ken da va.
Da vakkje nken, men nke ra va.
Eg kjende ri va rar, men utn kjenna.
Eg hyrde ri va rar, men utn hyra.
Eg saog ri sto rar, men utn sjao.
Eg flde instinkte innve eg for.
Ke konne ra vera, Haukarei va vaor?
Kr ai gran va so sjeli ti frfredredn (mi fle krt ait skritt du teke)
Krt ait kratt va so ai prva (tanke sinn e d ain ao vinne)
Krt ait glimt ao maon va so nye visdm (visdm e makt)
Krt ait bks va so utvia herredme maira ska ru fao).
Itte ai stond eg stgga f sjao, her va alt eg konde dryma om fao.
Ditte vakkje Haukarei eg va vande me sjao, men ait rike eg no skolde fao